PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Hevosen omistaminen ei välttämättä ole rahallisesti kannattavaa, mutta elämyksiä voi saada. **RAVIVALMENTAJA RISTO TUPAMÄKI**

25.01.12

Aurinko nousee

Helsingissä kello 8.52
ja laskee kello 16.13
Oulussa kello 9.30
ja laskee kello 15.31
Utsjoella kello 10.40
ja laskee kello 14.09

Päivän sana

25.1. Näettehän nyt: minä olen ainoa, ei ole muuta jumalaa minun rinnallani. Minä lähetän kuoleman, minä annan elämän, minä lyön ja minä parannan, minun vallassani on kaikki. 5. Moos. 32:39

26.1. Hän rohkaisee meitä kaikissa ahdingoissamme, niin että me häneltä saamamme lohdutuksen voimalla jaksamme lohduttaa muita ahdingossa olevia. 2. Kor. 1:4

Nimipäiviä

Tänään keskiviikkona: Paavo, Pauli, Paul, Paavali
Huomenna torstaina: Joonatan

Mietelause

Siitä työstään pitää eniten, minkä huomenna aloittaa.
Wäinö Aaltonen

MERKKIPÄIVIÄ

70-VUOTIAS

Maatalouskerhoteknikko **Tapani Ikonen** 25.1. Juva. Ei vastaanottoa.

60-VUOTIAS

Vuorineuvos **Juha Rantanen** 25.1. Helsinki.

KUOLLUT

Maanviljelijä Esa Taskinen

Maanviljelijä Esa Taskinen menehtyi raskaan sairauden uuvuttamana 7. tammikuuta Siilinjärvellä. Hän oli syntynyt 13. lokakuuta 1935.

Elämäntyönsä hän teki Iivarilan tilalla Hökösen kylässä ja tutkaili valppaasti eri suuntautumisvaihtoehtoja. Tilalla siirryttiin ensimmäisten joukossa Pohjois-Savossa sikojen pitoon silloin, kun tuotantomuodolla oli valoisat kannattavuusnäkymät.

Hän oli käynyt nuoruudessaan keskikoulun ja aikoi opettajaksi, mutta havaitsi seminaarissa, että maanviljelys tuntui ammattina omimmalta. Metsäalaan hän perehtyi Toivalan metsäoppilaitoksessa.

Esa Taskinen oli itseoppinut viljelijä. Hän sitoutui ammattiinsa vahvasti. Osaaminen näkyi muun muassa menestyksenä kyntökilpailuissa. Hän voitti useamman kerran maakunnallisen kyntökilpailun ja sijoittui kärkipäähän valtakunnallisella tasolla.

Taskinen hoiti maatilaa perheyrityksenä puolisonsa kanssa. Työ maatalouden hyväksi huomioitiin vuonna 1976 vuoden tuottaja -arvonimellä.

Häntä arvostettiin osaajana, joka kannusti tarttumaan ilmaantuviin mahdollisuuksiin aikailematta. Maaseutuelinkeinojen huonot nykypäivän näkymät huolestuttivat häntä.

Taskinen oli aktiivivuosinaan mukana Metsäliiton, Lihakunnan ja entisen Hankkijan luottamushenkilöhallinnossa.

Kunnallisissa luottamustoimissa hän vaikutti 35 vuotta.

Hän oli neljä vaalikautta kunnanvaltuustossa, kaksi nelivuotiskautta kunnanhallituksessa, toimi vuosia maatalous- ja maaseutulautakunnan puheenjohtajana sekä muissa luottamustehtävissä.

Esa Taskinen muistetaan asioihin jämäkästi kantaaottavana, mutta maltillisena ja yhteistyöhakuisena luottamusmiehenä.

Luonto merkitsi hänelle virkistystä ja elämänlaatua. Mieluisa harrastus oli hirvenmetsästys.

Puolisoa, isää ja ukkia jäivät kaipaamaan vaimo, kaksi tytärtä ja yhdeksän lastenlasta.

MATTI JUUSELA

60-VUOTIAS

Kauppatieteilijästä tuli elintarvikealan tuntija

Markkinointia, mainontaa ja matkailua kauppakorkeakoulussa opiskellut **Lea Lastikka** ajautui elintarvikealalle sattumalta, mutta ei ole sitä katunut.

Huomenna 60 vuotta täyttävä Lastikka on nähnyt läheltä, kuinka kotimainen elintarviketuotanto on sopeutunut muutoksiin. On selvitty Neuvostoliiton kaupan romahduksesta ja pärjätty EU:ssa. Hyvin on mennyt, eikä kotimaisen ruuan markkinoita ole menetetty uhkakuvista huolimatta.

Siipikarjaliiton toiminnanjohtajana viisi vuotta toiminut Lastikka ehti ennen nykyistä pestiään toimia 16 vuotta Elintarviketeollisuusliitossa.

Sitä ennen hän aloitti uransa kauppa- ja teollisuusministeriön lisenssivirastossa. Maatalousosaston päälliköksi edettyään hän vastasi elintarvikkeiden ulkomaankaupan sääntelystä.

Työssä liittyivät läheisesti yhteen alkutuotanto, teollisuus ja kauppa. Näiden tahojen Lastikka toivoisi nyt tiivistävän yhteistyötään.

”Kun katsoo, mitä ruuasta ja sen tuotannosta puhutaan, pitäisi yhä vahvemmin tunnustaa, että olemme kaikki samassa veneessä”

Hän heittää pallon etenkin kovia hintaneuvotteluja käyvän kaupan suuntaan.

”Jos kuluttajat haluavat ostaa lähiruokaa ja kauppa haluaa sitä myydä, sen tuottamisesta on maksettava hinta, jonka koko prosessi tarvitsee. Suomalaista ruokaa ei voida tuottaa halvimman mukaan.”

Lea Lastikan mukaan alkutuotanto, elintarviketeollisuus ja kauppa ovat lopulta samassa veneessä.

Toinen Lastikan toive on, että tuotantoeläinten hyvinvoinnin parantamisesta voitaisiin käydä nykyistä rakentavampaa keskustelua alkutuotannon ja eläinsuojelujärjestöjen välillä.

”Nyt vastakkainasettelu on liian räikeä ja keskustelut kuihtuvat alkuunsa. Valtaosa kuluttajista kuitenkin haluaa käyttää kotieläintuotteita.”

Ruualla on iso rooli Lastikan elämässä myös vapaa-ajalla.

”Ystävät tietävät, että meille tullessa saa hyvää ruokaa.”

Syntymäpäiväänsä Lastikka juhlistaa lähipiirin kesken.

TERHI TORIKKA

ANTTI SAVOLAINEN

Perinteisen hevosmiestaidon säilyminen on tulevaisuudessa yksi hevosenomistamisen avainkysymyksistä. Ravikuningas Patrikin Muistoa uittamassa Jouko Tarvainen ja Salla Siikamäki.

Suomenhevonen kaipaa uusia harrastajia

Hevosmiestaidot katoavat, jos alalle ei löydy uusia tulijoita.

YPÄJÄ

Suomenhevoskasvatuksen seminaaripäivillä paneuduttiin hevosen omistamiseen ja sen tulevaisuuden näkymiin. Yleinen mielipide niin luennoitsijoiden kuin yleisönkin parissa tuntui olevan, että hevosala kaipaa lisää uusia harrastajia.

Hippoliksen hevosen omistamisen kehittämishankkeen projektipäällikkö **Anne Laitinen** arvioi hevosten kanssa harrastamisen antavan kiireisille nykyihmisille mahdollisuuden oman elämän hidastamiseen edes ajoittain.

Elämyksien hankkiminen on tärkeää valtaosalle harrastajista.

”Esimerkiksi ratsastus on monelle lähes meditatiivinen kokemus, jonka aikana voi keskittyä vain yhteen asiaan.”

Laitinen myös haastoi hevosharrastajia kertomaan kokemuksistaan niille, joille hevoset eivät ole vielä tuttuja.

”Meille itsestään selvät asiat, joita teemme hevosten kanssa päivittäin, voivat olla heille todella mielenkiintoisia, ja he voivat innostua kokeilemaan hevosharrastusta.”

Tuoreeksi hevosharrastajaksi itseään luonnehtinut helsinkiläinen kulttuurimaantieteilijä, professori **Pauliina Raento** pohti suomenhevosen merkitystä itselleen ajan, paikan, arvon ja tarinan tasolla.

”Suomenhevonen on poikkeuksellisen riittoisa hevosyhtälö. Itselläni on kiireinen työ, ja suomenhevonen on pienen ihmisen vastarintaa oravanpyörää vastaan. Suomenhevosen kvartaali on viisi vuotta ja se viehättää minua kovasti.”

Tietoa tarjolle

Yksi suurista kysymyksistä tulevaisuuden hevosenomistajuudessa on hevosmiestaidon katoaminen.

Nykypäivän hevosenomistajille hevosen todelliset tarpeet, oikea ruokinta ja oikea hoito eivät enää ole niin selviä asioita kuin aikana, jolloin hevonen oli tärkeä työväline.

”Taidon säilyminen, tiedon ja koulutuksen tarve sekä palvelujen helppo saatavuus ja kasvattajien määrän säilyminen riittävänä ovat avainasioita”, Anne Laitinen huomautti.

Ratsu- ja pienhevoskasvattajan näkökulman päivään tuonut **Anne Friis** on monipuolinen hevosalan ammattilainen.

Hän on ratkaissut haasteet tarjoamalla kasvattiensa ostajille mahdollisimman monipuolista tukea. Hän voi esimerkiksi kouluttaa hevosen sovittuun pisteeseen asti ratsuksi. Samoin tukea saa vaikkapa näyttelyitä varten.

”Nykyään netti on se tärkein kanava. Sen kautta kysellään niitäkin hevosia, jotka eivät varsinaisesti edes ole myynnissä.”

Kimppaomistaminen on yleistynyt myös suomenhevosravureiden kohdalla.

Ravivalmentajat **Risto Tupamäki** ja **Teemu Okkolin** painottivat, että etenkin tuoreille omistajille täytyy tuoda heti alkuun esille lajiin liittyvät realiteetit.

”Hevosen omistaminen ei välttämättä ole rahallisesti kannattavaa, mutta elämyksiä voi saada”, Tupamäki kiteytti.

”Omistajia kohtaan on oltava rehellinen. Tässä voi tulla ylä- ja alamäkiä”, Okkolin totesi.

ANTTI SAVOLAINEN

WWW.MAASEUDUNTULEVAISUUS.FI

Löydä ystävä verkosta tai tekstiviestillä

Mies hakee naista

(tunnus, viesti, telealue, ikä)

9456 Emäntää maatilalle hakee ihan ok näköinen isäntä. Häme 40

9455 Hei olen luonnossakin viihtyvä mies. Haen suht samanlaista naista rinnalle. Ota reilusti yhteyttä, koko maa. Hevosnainen ois plussaa:) Oulu 43

9453 Savuton, kuntoileva ja lähes raitis mies (mets.omist) etsii kumppaniaan. Olen lapsi- ja eläinrakas. Sinä samanhenkinen 30-41v. nainen lähesty viestillä. Pohjois-Karjala 41

9452 Luotettava ja jämpti nuori isäntä vailla emäntäkokelasta lypsykarjatilalle. Kymi 28

9451 Heips, täällä riuska, symppis, luotettava maajussi. Haussa sopivasti räväkkä, rento, mukava nainen kauempaakin. Keski-Suomi 37

9449 46v monitaitoinen maaseutuhenkinen mies etsii elämänkumppania sinusta maaseudun nainen, tai pikkukaupungista, joka tarvit tällasta kilttiä miestä, paikkakunta avoin. Häme 45

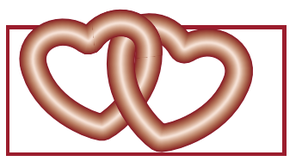

9448 Vapaa, luotettava Maalaiskolli haluais tutustua isokokoiseen maalaisnaiseen kaiken puuhailun merkeissä. Vastaa rohkeasti, myös 02 alue. Häme 38

9447 Löytyiskö linkki luotettavalle iloiselle simpsakalle ”tytölle” Positiivistä/kivaa luonnetta perhearvoja arvostava isäntä etsii laps-ja eläinrakasta ”emännystä”. Häme 47

9446 NAINEN HALUAT ASUA MAALLA SINUA ETSII RAITIS METSÄTILALLA ASUVA MIES. SATAKUNTA POHJOIS -PIRKANMAA. Turku ja Pori 47

9441 Haku: Älykäs, koulutettu itseä nuorempi nainen kumppaniksi, ei emännäksi. Mökkeily, matkailu, hiihto, luonto, prätkä, ruoka, viinit harrastuksena. Oulu 39

9439 Lisääntymis haluinen nainen olis hakusessa. Myös luovutus ok. Olen hoikka, luotettava mies. Oulu 40

9437 Hei. Vaalea 178.80. maal. asuva metsien mies haeskelee aikuista naista ystäväkseen yhteisiin hetkiin. Pohjois-Karjala 42

9429 Algarven lämmössä koti. Asuinkaveri puuttuu. Kokkaus, luonto, puutarha askareet. Keski-Suomi 45

9427 Moikka! Kiltti, raitis, rehti lehmä maajussi etsii morsiammeksi n. 30v. pientä, pirteää, maalla viihtyvää, eläinrakasta naista. Koko suomi. Pohjois-Karjala 45

Nainen hakee miestä

(tunnus, viesti, telealue, ikä)

9458 Ravihenkinen hevosteleva maajussi hakusessa, karjatila plussaa;-) viesteile? Häme 40

9436 Rehtiä, romanttista maajussia. Uusimaa, KYMI, Lahti, Porvoo, Sipoo. 30-43v miestä. Uusimaa 43

9435 35 Maatalouskoulun käynyt tytön Suuri unelma/haave löytää tositark. elämänsä rakkaus sinusta 33-42v. savuton,metsä, koneurakoitsija tilan isäntä. Häme 15

Ohjeet

Ystävää etsimässä -palvelu toimii verkossa *maaseuduntulevaisuus.fi*-osoitteessa. Oman ilmoituksen palveluun voi jättää joko tekstiviestillä tai netissä.

Vuotta vanhemmat ilmoitukset poistetaan palvelusta automaattisesti.

Tekstiviestillä jätetyt ilmoitukset julkaistaan keskiviikkoisin Päivästä toiseen -sivuilla, kaikki ilmoitukset löytyvät netistä.

Kännykällä ilmoitus jätetään lähettämällä tekstiviesti numeroon 173172. Viestin alkuun kirjaimet YS ja sen jälkeen haun kohde (esim. MN, katso lista alla), oma suuntanumeroalue, ikä ja ilmoitusteksti. Tiedot erotetaan välilyönnillä. Vastausviestin mukana tulee ilmoitusnumero, jolla voi poistaa ilmoituksen.

Esimerkiksi 43-vuotias naishenkilö Hämeestä laittaa viestin etsien miespuolista ystävää: NM 03 43 Hei! Etsin ystävää talvi-iltoihin...

Ilmoitukseen vastataan lähettämällä ilmoittajalle tekstiviesti numeroon 173172. Kirjoita viestin alkuun kirjaimet YS ja sen jälkeen ilmoituksen numero sekä haluamasi viesti. Erota tiedot välilyönnillä toisistaan.

Tarkat ohjeet palvelun käyttöön löytyvät nettisivuilta.

Puhelinnumero välitetään viestin mukana ilmoittajalle, joten sitä ei tarvitse kirjoittaa vastausviestiin.

Viestin hinta on 1,90 euroa ja maksimipituus alun tunnustietoineen 160 merkkiä.

Haku

MN = Mies hakee naista
NM = Nainen hakee miestä
MM = Mies hakee miestä
NN = Nainen hakee naista

MT

Huuhkaja kuoli herpekseen

Lokakuussa Helsingistä kuolleena löytyneen cityhuuhkajan kuolinsyyksi on varmistunut herpeksen aiheuttama tulehdus.

Kuolinsyytä selvitelleen Elintarviketurvallisuusviraston mukaan kaupungistuneet petolinnut voivat saada herpeksen saaliiltaan, kuten puluista.

Julkisuuteen cityhuuhkaja nousi pesiessään Forumin kauppakeskuksen katolla. Huuhkajat ilahduttivat toimillaan myös MT:n toimittajia.

Renkaan numerosarjaa ei pystytty pesinnän aikana lukemaan. Valokuvien perusteella renkaan muut tuntomerkit, kuten kiinnitystapa ja kulumajäljet, täsmäävät kuitenkin kuolleen linnun renkaaseen.

Lintu täytetään kuluvan vuoden aikana, ja se tulee Friidutyttärensä kanssa esille Luonnontieteellisen museon Suomen luonto -näyttelyyn, kertoo museomestari **Seppo Niiranen** Luonnontieteellisestä keskusmuseosta.

MT-STT

HEVOSELÄMÄÄ

Tammani laukkaa tuuleen

Matkaan tallille kovarytmisen työpäivän jälkeen. Itsehoitotallin asukit on otettava yöksi sisään ja ruokittava. Hevosten kunto on tarkistettava, ja samalla katsottava, että yöksi riittää vettä ja heiniä. Oma hevonen on tietenkin hoidettava ja liikutettava.

Hevosten ajatteleminen lämmittää sydäntä. Eltsu ja minä kuulumme yhteen. Meillä on sama syntymäpäiväkin.

Kaarran kivisillan yli ja käännyn tammien varjostamalle hiekkatielle. Aurinko paistaa maalaistallin pihaan ja nenään tulvii loppukesän tuoksu. Eltsu nostaa päätään tarhassa ja kääntää korvansa kohti.

Muistan kuinka kahdeksan vanhana aloitin ensimmäisen ponialkeiskurssini Tapiolan tallilla. Vatsanpohjaa kipristi jännityksestä. Nyt ei tarvitse jännittää, sillä tunnen Eltsun korvista kavioihin ja tiedän, että voin luottaa siihen. Haen riimun ja suuntaan tarhaan.

Tarhasta kuuluu pehmeä hörähdys. Eltsu keinahtelee vastaan tutuin askelin. Eltsu on samettiturpainen punaruunikko. Nelitoistavuotias ravurinsukuinen tamma, jonka ravurin ura jäi tasan yhteen lähtöön.

Raviuran jälkeen Eltsu varsotettiin ja se päätyi kiertolaiseksi. Minusta tuli Eltsun kahdeksas omistaja. Olen päättänyt vakaasti, että olen sen viimeinen ihminen.

Pujotan riimun ja tummat silmät katsovat minuun lempeästi. Eltsu painaa päänsä rintaani ja hieroo otsaansa minua vasten. Harjaan hevosen ja puen sille länkkärisuitset ja tuunatun rungottoman inkkarisatulan.

Nousen selkään ja suuntaamme vanhan ladon ohi metsätielle. Liikumme aina maastossa pitkin ohjin, lähes kaikki laukatkin. Hevonen saa venyttää kaulaansa ja olla rentona. Emme koskaan kyllästy kartanon maisemiin ja rikkaaseen luontoon.

Lähistöllä on ravitalli ja monta yksityistä tallia. Ratsukoita tulee vastaan melkein joka kerta. Kaikkia vastaantulijoita tervehditään.

Jos mukana on joku samalla tallilla hevosia pitävistä tytöistä, Lene, Riina tai Nanna, ratsastamme rinnakkain ja juttelemme henkeviä. Se on terapiaratsastusta parhaimmillaan! Lene on Eltsun ”kummitäti”. Hän auttoi minua löytämään Eltsun ja sille tallipaikan. Porukka on mainio ja yhteistyö toimii saumattomasti, vaikka olemme kaikki aivan erilaisia ihmisiä.

Hevosen selässä on aikaa omille ajatuksille. Tänään mietin, kuinka nämä kolme Eltsun kanssa vietettyä vuotta ovat opettaneet minulle paljon enemmän kuin ratsastuskoulussa vietetyt vuodet. Koulussa opin ratsastamaan, mutta hevosia olen alkanut ymmärtää vasta viime vuosina.

Eltsu on maastossa rauhallinen. Sitä eivät säikytä maastoautot tai tien yli loikkivat peurat. Kerran sekin tosin kohtasi voittajansa: pikkuruisen sinitiaisen joka varoittamatta räpäytti siipiään polun varren pensaassa. Eltsu otti sellaisen sivuloikan, että meinasin pudota selästä.

Pitkän lenkin jälkeen aurinko alkaa painua mailleen. Päätän oikaista takaisin peltotien kautta. Kilometrin pituinen tie kulkee viinimarjapeltojen välissä. Sitä kutsutaan laukkasuoraksi hyvän näkyvyyden ja pehmeän hiekan takia. Eltsu tietää heti, mitä on tulossa ja alkaa tihentää askelta. Päästän hevosen juoksuun. Se pärskähtää tyytyväisenä ja alamme kiitää pitkin suoraa.

Suoran päässä käännän Eltsun ympäri ja laukkaamme tienpätkän uudestaan toiseen suuntaan. Takaisin palatessa painaudun entistäkin matalammaksi kenttäistuntaan. Laskevaa aurinkoa vasten erotan vain oranssinpunaisena hohtavaa taivasta vasten piirtyvät Eltsun korvat ja sen tuulessa leiskuvan harjan.

Eltsu kiitää pitkin suoraa ja sen korvat painautuvat niskaan, kaviot takovat tannerta ja vauhti vaan kiintyy. Elämä maistuu juuri siltä kuin sen pitääkin. Vain minä ja hevoseni, hevoseni ja minä.

KAISA MÄKISARKA
Lohja